

FRA NÆR OG FJERN

Primaryfest i Århus ward

Lørdag den 26. maj afholdte Primary i Århus ward en såkaldt »Heltefest«. Alle børnene i Primary skulle sammen med såvel de voksne lærere som præsidentskabet for Primary, selv stå for alle arrangementerne. Festen var arrangeret for alle wardets medlemmer, og børnenes egne familier var nok i overtal.

Selve festen startede med et skuespil arrangeret som »Totalteater«, idet forestillingen foregik såvel på

Fatter (Kim Rosenkilde) forklarer Mutter (Liselotte Sørensen) fordelen ved at tage til marked.

scenen, som nede blandt publikum. Stykket hed »Hvad Fatter gør - er altid det rigtige.« Og børnene gik til arbejdet med stor iver og entusiasme.

Efter forestillingen var der fra opstillede boder, mulighed for at købe varm Pizza - drikkevarer, hjemmelavet brød og slik til at tage med hjem, og derudover et væld af gaver fra »Brødrenes Bazar«.

Festen varede fra lørdag eftermiddag kl. 16.00 og til kl. 19.00 hvor de sidste drog hjem.

Et dejligt vellykket arrangement, man burde have flere af, og et eksempel på hvor langt man kan komme, med samarbejdets hjælp.

MIM

På vej til marked byttes fra hesten helt ned til en pose rådne æbler, her Fatter der bytter en gås til en høne med en bondemand (Mikael Olsson) fra Randers gren.

Fatter sidder foran kroen og praler af sin forstående kone, overfor de to englændere (Kristian og Peter Bendtsen)

Vel hjemkommet hos Mutter ser englænderne, at Fatter har vundet væddemålet.

Den samlede skuespillerstab af Primarybørn m/lærere modtager hyldesten efter forestillingen.

Københavns stavs bikubestævne 31. maj - 2. juni 1984.

Klar til start - med hvide bøllehatte med stavens bomærke.

så skete det!
- 1. gang!

Stavens Bikubepiger drog af sted torsdag morgen med telt og oppakning på en tredages cykel-og campingtur via Jægerspris og Nordskoven til Kulhuse, og derfra over Sølager Tømmerup og Torup til Melby, og til sidst via Arre Sø tilbage til Frederikssund.

Der var arrangeret forskellige aktiviteter, bl.a. skulle pigerne lære at lappe en cykel, - nå, det gjorde vi så ikke mindre end tre gange!

Man lærer en masse på sådan en tur om at hjælpe hinanden, holde orden, slå telt op og ned , og også om at have det sjovt i soveposerne, selvom regnen strømmede ned, - dog mest udenfor!

Foran Jægerspris Slot.

De 5 - foran deres telt.

alle 7 - på færgen til Sølager.

I Enebærdalen i Asserbo afvikledes en spændende dyst mellem Nephiterne og Lamaniterne, som havde opbygget og befæstet deres hovedkvarter i området. Det var godt at kunne blive kølet af i havet bagefter.

Det blev en begivenhedsrig tur, hvor alle fik styrket både lårmuskler og kammeratskab og deres vidnesbyrd.

Kun 7 km. igen!

Det stod i Stjernen for 50 år siden

SKANDINAVIENS STJERNE

ORGAN FOR JESU KRISTI KIRKE AF SIDSTE DAGES HELLIGE

SØGER LÆRDOM VED LÆSNING OG VED TRO

NUMMER 15 | 1. AUGUST 1934 | 83. AARGANG

DEN 24. JULI.

Af Ældste *Orson B. West.*

I Kirken er der mange Dage, hvortil der er knyttet megen Interesse; en af de største Dage er den 24. Juli, den Dag, da Brigham Young og de første Mormonpionerer ankom til Saltsødalen. I Ærbødighed mindes vi denne Dag, da det lykkedes disse Hellige at naa frem til »Bjergenes Dale«, der skulde komme til at betyde saa meget for Kirken.

Vi bliver aldrig trætte af at beundre disse heltemodige Mænd og Kvinder, der stred sig frem der ude paa de vildsomme Prærier, og som ikke gav op, før de naaede Maalet. Et vidunderligt Eksempel til Efterfølgelse.

Hvorfor gav de ikke op? Det kan besvares ganske kort; de havde en vidunderlig Tro paa den levende og almægtige Gud. Selv om Hindringerne til Tider syntes uoverkommelige, og Folket blev modløs, saa hjalp deres Tro dem over alle Vanskelighederne. Og Herren var med dem, som han vil være med enhver, der kun stræber efter at gøre hans Vilje. Man kunde sætte som deres Motto: *Enighed gør stærk.* Tre Faktorer bidrog til den heldige Gennemførelse af deres Vandring, nemlig *Enighed, Udholdenhed* og *en levende Tro paa Gud.* Med saadanne Egenskaber vil enhver Organisation gaa en sejrrig Fremtid i Møde.

Pionerarbejde er i Almindelighed Arbejde, der paaskonnes altfor lidt. Thi det at være Pioner for en Sag kræver Mod og Mandshjerte. Det er ikke for vege Naturer, ej heller for Mennesker, der er bange for at paatage sig et Ansvar. Lad os derfor paaskonne disse Utah-Pionerer, som forlod deres gode Hjem og kære for at drage ud i det uvisse, men hvis Trofasthed og Udholdenhed kronedes med Sukces.

Men lad os ved denne Lejlighed heller ikke glemme de Mænd, der var Pionerer for Evangeliets Sag i Skandinavien. Ogsaa de gjorde et Arbejde, der i allerhojeste Grad er beundringsværdigt. Det var ligeledes Mænd, der var i Besiddelse af Mod og en brændende Tro paa Evangeliet. Vi burde altid være Pionererne taknemmelige for, hvad de har gjort for os og Kirken som et Hele.

Lad os ære og respektere vore Pionerer, baade fra Fortiden og fra Nutiden og erindre, at al Fremgang er afhængig af, at der er Mennesker, der har Styrke og Mod til at være Pionerer i dette Ords rette Betydning.

Drømmen om Amerika

En udstilling med ovennævnte titel er for øjeblikket at se i Brede, nord for København og den vil senere blive vist på Moesgaard museum ved Århus. Udstillingen er arrangeret af Nationalmuseet, og Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige indtager en fremtrædende plads på udstillingen.

Det er i sig selv bemærkelsesværdigt, men det er endnu mere bemærkelsesværdigt, at man fra arrangørernes side virkelig har gjort et godt stykke arbejde med hensyn til at fremstille kirken og dens lærdomme i overensstemmelse med sandheden, hvilket vi jo ikke er forvænt med. Der er tale om en udstilling som alle medlemmer af kirken burde se.

Spørgsmålet er så, om drømmen om Amerika stadig eksisterer blandt kirkens medlemmer? Eller har vi accepteret, at det forventes af os, at vi deltager i opbygningen af kirken i vort eget land?

Jeg har på fornemmelsen, at der måske især blandt mange unge stadig drømmes om Amerika, derfor vil jeg gerne benytte denne anledning til at fastslå, at vi danske har en særlig forpligtelse med hensyn til at opbygge kirken i vort eget land.

På den baggrund vil jeg opfordre alle såvel unge som ældre, forældre som børn til at glemme drømmen om Amerika og af al flid deltage i opbygningen af kirken her i Danmark.

På side 136 i Instruktionshåndbog for Kirkens ledere står der:»Kirkeledere skal opmuntre medlemmerne til at forblive i deres fædreland for der

DRØMMEN
OM AMERIKA

at opbygge og styrke kirken. Deres betydning for kirken vil blive langt større her end i De forenede Stater, hvor deres forventninger sandsynligvis ikke vil blive indfriet.«

Dette er jo rene ord for pengene og lad os derfor alle bruge vor tid, vore midler og vore talenter på at opbygge og styrke vore familier og kirken her i vort eget land.

Til dette har vi brug for alle, ingen kan undværes. Lad os ligeledes i fremtiden undgå at propagandere for dette at rejse til Amerika, såvel i vore familier som i kirken til møderne og alle andre steder, hvor vi som medlemmer mødes.

Må Herren velsigne alle til at forstå betydningen af lydighed, også på dette område.

Rich. Andersen,
stavspræsident, København

Foto af en mormonfamilie i Amerika fra 1868. Hvor mange af damerne, der er den ene mands koner, vides ikke, men der var trængsel i den lille bjælkehytte, når seks voksne og fire børn skulle i seng om aftenen!

Den store dag: Central's og Union's spor forenes i Utah, 10. maj 1869.

Nye missionærer

Annette Stokholm
Roskilde ward
rejste 11. oktober 1983
til England Manchester Mission.

Jens Colvig Jensen
Roskilde ward
rejste 29. februar 1984
til Den Danske Mission

Niels og Vera Johansen
Nykøbing Falster gren
rejste 15. marts 1984
til Den Danske Mission.